

Presidentti Boyd K. Packer
kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Astian puhdistaminen sisältä

Missään Jumalan suopeus ja ystävällisyys ja armo eivät tule paremmin esiin kuin parannuksessa.

Tämä yleiskonferenssi on kutsuttu koolle aikana, jolloin on sellaista hämmennystä ja sellaisia vaaroja, että nuoremme tuskin tietävät, mitä tietä he voivat kulkea. Saatuaan ilmoitusten myötä varoituksia, että näin olisi, profeetat ja apostolit ovat aina osoittaneet, mitä tehdä.

Herra ilmoitti profeetta Joseph Smithille, että ”jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapahtajan, nimessä”¹. Kun avaimet palautettiin, ne tarjosivat pappouden valtuuden läsnäolon jokaiseen perheeseen isoisien, isien ja poikien välityksellä.

Viisitoista vuotta sitten maailman ollessa myllerryksessä ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi julkaisivat asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”. Se oli viides julistus kirkon historiassa. Se on opas, jota kirkon jäsenten kannattaa lukea ja noudattaa.

Siinä sanotaan muun muassa: ”Me, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesusken Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto, julistamme juhlallisesti, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on

keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.”²

”Jumalat menivät alas järjestämään ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalien kuvaksi hänet muovataksensa, mieheksi ja naiseksi muovataksensa heidät.

Ja Jumalat sanoivat: Siunaamme heidät. Ja – – saatamme heidät tulemaan hedelmällisiksi ja lisääntymään ja täyttämään maan ja ottamaan sen valtaansa.”³

Tätä käskyä ei ole koskaan kumottu.

”Ja koetlemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskyy heidän tehdä.”⁴

Tarkoituksena on, että me olisimme onnellisia, sillä ”ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo”⁵.

Lehi opetti, että ihmiset ovat vapaita ja heidän täytyy olla vapaita ”toimaan omasta puolestaan eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä”⁶.

Vanha sanonta ”Herra äänestää minun puolestani ja Lusifer minua vastaan, mutta *minun* ääneni ratkaisee”

kuvaa opillista varmuutta siitä, että tahdonvapautemme on voimakkaampi kuin vastustajan tahto. Tahdonvapaus on kallisarvoinen. Voimme typerästi ja sokeasti antaa sen pois, mutta sitä ei voi pakkokeinoin ottaa meiltä.

On olemassa myös ikivanha selitys: ”Paholainen sai minut tekemään niin.” Asia ei ole niin! Hän voi pettää teitä ja johtaa teitä harhaan, mutta hänellä ei ole voimaa pakottaa teitä eikä ketään muutakaan rikkomaan tai pitämään teitä rikkomuksessa.

Se, että meille on annettu voima luoda elämää, tuo mukanaan iloista suurimmat sekä vaarallisia kiusauksia. Kuolevaisen elämän lahja ja kyky luoda uutta elämää on jumalallinen siunaus. Käyttämällä tätä voimaa vanhurskaasti me voimme päästä paremmin kuin millään muulla tavoin lähemmäksi taivaallista Isäämme ja kokea ilon täyteyttä. Tämä voima ei ole satunnainen osa onnensuunnitelmaa. Se on avain – välttämätön avain.

Se, käytämmekö tätä voimaa siten kuin iankaikkiset lait edellyttävät vai hylkäämmekö sen jumalallisen tarkoituksen, määrittää ikuisesti sen, mitä meistä tulee. ”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?”⁷

On hyvin vapauttavaa päättää omasta vapaasta tahdostaan olla kuuliainen Isällemme ja Jumalallemme sekä ilmaista tuo aulius Hänelle rukouksessa.

Kun me olemme kuuliaisia, me voimme nauttia näistä voimista avioliitossa. Elämänlähteistämme saavat alkunsa lapsemme, perheemme. Aviomiehen ja vaimon välinen rakkaus voi olla pysyvää ja tuoda täyttymystä ja tyydytystä kaikkina elämämme päivinä.

Jos joku ei saa näitä siunauksia kuolevaisuudessa, hänelle luvataan, että ne annetaan tulevassa maailmassa.

Puhdas rakkaus edellyttää, että vasta iankaikkista uskollisuutta luvattuun, laillisen ja lainmukaisen seremonian jälkeen ja ihannetapauksessa temppe- lissä suoritettuna sinetöimistöimituksen jälkeen näitä elämän antavia voimia voidaan käyttää rakkauden kokonais- valtaiseen ilmaisemiseen. Niitä tulee käyttää vain ja ainoastaan miehen ja naisen, aviomiehen ja aviovaimon välillä, sen ainoan kanssa, joka on kumppanimme ikuisesti. Tässä asiassa evankeliumi on hyvin yksiselitteinen.

Meillä on vapaus olla piittaamatta käskyistä, mutta kun ilmoituksissa puhutaan niinkin suoraan kuin ”älä”, niin meidän on viisainta kiinnittää siihen huomiota.

Vastustaja kadehtii kaikkia niitä, joilla on voima synnyttää elämää. Saatana ei siihen pysty; hän on kykene- mätön. ”Hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä kurjia kuin hän itse.”⁸ Hän pyrkii häpäisemään elämän antavien voimien vanhurskaan käyttä- misen houkuttelemalla teitä moraalit- tomiin suhteisiin.

Herra käytti ilmausta ”on kuin” luodakseen mielikuvan, jonka Hänen seuraajansa voisivat ymmärtää, kuten:

”Taivasten valtakunta on [kuin] kauppias.”⁹

”Taivasten valtakunta on kuin pel- toon kätkeyty aarre.”¹⁰

Meidän aikanamme pornografian kammottava vaikutus on kuin rutto- tauti, joka pyyhkäisee yli maailman tartuttaen yhden siellä ja toisen täällä pyrkien säälimättä tunkeutumaan jokaiseen kotiin useimmiten aviomie- hen ja isän kautta. Tämän ruttotaudin vaikutus voi olla ja valitettavan usein onkin hengellisesti kohtalokas. Lusifer pyrkii tekemään tyhjäksi ”suuren lunastussuunnitelman”¹¹, ”suuren onnensuunnitelman”¹².

Pornografia karkottaa aina Kristuksen Hengen ja keskeyttää

vuorovaikutuksen taivaallisen Isämme ja Hänen lastensa välillä sekä aiheut- taa häiriöitä aviomiehen ja vaimon hellässä suhteessa.

Pappeudessa on äärimmäistä voi- maa. Se voi suojella teitä pornografian ruttotaudilta – ja ruttotauti se on – jos olette antautumassa sen vaikutukseen. Jos on kuuliainen, pappeus voi näyt- tää, kuinka voi päästä eroon jostakin tavasta ja jopa irrottautua riippuvuu- desta. Pappeudenhaltijoilla on valtuus siihen, ja heidän tulee käyttää sitä tais- tellakseen pahan vaikutuksia vastaan.

Me teemme hälytyksen ja varoi- tamme kirkon jäseniä, jotta he heräisivät ja ymmärtäisivät, mitä on tekeillä. Vanhemmat, olkaa varuil- lanne, alituisen valppaita, sillä tämä jumalattomuus saattaa uhata teidän perhepiiriänne.

Me opetamme siveellisen käy- töksen tasovaatimusta, joka suojelee meitä Saatanan monilta avioliiton korvikkeilta ja väärennöksiltä. Meidän

täytyy ymmärtää, että kaikki taivuttelu mihin tahansa suhteeseen, joka on ristiriidassa evankeliumin periaatteiden kanssa, on varmasti väärin. Mormonin kirjasta me opimme, että ”jumalatto- muus ei ole koskaan ollut onnea”¹³.

Jotkut olettavat, että heidät on ohjelmoitu ennalta eivätkä he voi voittaa sitä, minkä he tuntevat synny- näiseksi houkuttelemiseksi epäpuhtau- teen ja luonnottomuuteen. Asia ei ole niin! Muistakaa, että Jumala on meidän *taivaallinen Isämme*.

Paavali lupasi, että Jumala ”ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koe- tukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestä”¹⁴. Te voitte, jos tahdotte, päästä tavoista ja voittaa riippuvuuden ja jättää sen, mikä ei ole yhdenkään kirkon jäsenen arvolle sopivaa. Kuten Alma varoitti, meidän täytyy valvoa ja rukoilla alati¹⁵.

Jesaja varoitti: ”Voi niitä, jotka sano- vat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi! Pimeyden he kääntävät valoksi ja valon pimeydeksi, karvaan makeaksi ja makean karvaaksi.”¹⁶

Kävin vuosia sitten eräässä kou- lussa Albuquerqueassa. Opettaja kertoi minulle pojasta, joka toi luokkaan kissanpennun. Kuten voitte kuvitella, se veti kaiken huomion puoleensa. Opettaja pyysi poikaa nostamaan kis- sanpennun lasten näkyville.

Kaikki sujui hyvin, kunnes yksi lapsista kysyi: ”Onko se poika- vai tyttökissa?”

Koska opettaja ei halunnut mennä siihen aiheeseen, hän sanoi: ”Ei sillä ole väliä. Se on vain kissanpentu.”

Mutta lapset halusivat tietää. Vii- mein yksi poika viittasi ja sanoi: ”Minä tiedän, mistä sen voi tietää.”

Alistuen käsittelemään asiaa opet- taja sanoi: ”Mistä sen voi tietää?”

Ja oppilas vastasi: ”Me voimme äänestää siitä!”

Saatatte nauraa tälle tarinalle, mutta ellemme ole varuillamme, nykyään on niitä, jotka paitsi suvaitsevat moraalittomuutta myös kannattavat äänestystä lakien muuttamiseksi sellaisiksi, että ne sallisivat moraalittomuuden, aivan kuin äänestys voisi jotenkin muuttaa Jumalan lakien ja luonnon mukaisia tarkoituksia. Luonnonvastaista lakia olisi mahdotonta panna täytäntöön. Esimerkiksi mitä hyötyä olisi äänestää painovoimalakia vastaan?

On olemassa sekä moraalisia että fyysisiä lakeja, jotka on "peruuttamattomasti säädetty taivaassa ennen tämän maailman perustamista" ja joita ei voi muuttaa.¹⁷ Historia osoittaa yhä uudelleen, että siveyden perusvaatimuksia ei voi muuttaa taistelemalla eikä niitä voi muuttaa äänestämällä. Sen laillistaminen, mikä on perimiltään väärin tai jumalatonta, ei estä tuskaa ja rangaistuksia, jotka seuraavat yhtä varmasti kuin yö seuraa päivää.

Vastustuksesta huolimatta me pysymme päättäväisesti kurssissa. Me pidämme kiinni evankeliumin periaatteista ja laeista ja toimituksista. Jos ne ymmärretään väärin joko tahattomasti tai tahallisesti, olkoon sitten niin. Me emme voi muuttaa emmekä me aio muuttaa siveyden perusvaatimusta. Menetämme nopeasti suuntamme, jos rikomme Jumalan lakeja. Ellemme suojele ja vaali perhettä, sivilisaatiomme ja vapautemme ovat varmasti tuhoon tuomittuja.

"Minä, Herra, olen sidottu, kun te ette tee, mitä minä sanon; mutta kun te ette tee, mitä minä sanon, teillä ei ole mitään lupausta."¹⁸

Jokaisella sielulla, joka on teljetty synnin, syyllisyyden tai perversion vankilaan, on portin avain. Avainta kutsutaan parannukseksi. Jos osaatte käyttää tätä avainta, vastustaja ei voi pitää teitä siellä. Parannuksen ja anteeksiantamuksen kaksosperiaatteet voittavat voimassa kiusaajan pelottavan voiman. Jos teitä sitoo kelvoton tapa tai riippuvuus, teidän täytyy lopettaa käytös, joka on vahingollista. Enkelit valmentavat teitä¹⁹ ja pappeusjohtajat opastavat teidät noiden vaikeiden aikojen halki.

Missään Jumalan suopeus ja ystävällisyys ja armo eivät tule paremmin esiin kuin parannuksessa. Ymmärrättekö sovituksen täydellisesti puhdistavan voiman, jonka sai aikaan Jumalan Poika, Vapahtajamme ja Lunastajamme? Hän sanoi: "Minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen."²⁰ Sillä ylimaallisella rakkauden teolla Vapahtaja kärsi rangaistuksen synneistämme, niin ettei meidän tarvitsisi sitä kärsiä.

Niille, jotka todella sitä haluavat, on olemassa paluutie. Parannus on kuin puhdistusaine. Jopa pinttyneet synnin tahrat puhdistuvat.

Pappeudenhaltijoilla on hallussaan vastalääke pornografian kauheiden

mielikuvien hävittämiseen ja syyllisyyden poistamiseen. Pappeudella on voima avata pahojen tapojemme lukko, jopa avata riippuvuuden kahleet, olipa ote miten tiukka hyvänsä. Parannus voi häivyttää menneiden virheiden arvet.

En tiedä missään ilmoituksessa kauniimpia ja lohdullisempia sanoja kuin nämä: "Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää."²¹

Joskus, jopa tunnustamisen ja rangaistusten kärsimisen jälkeen, vaikein osa parannusta on antaa anteeksi itselleen. Teidän täytyy oppia tietämään, että anteeksianto tarkoittaa anteeksisaamista.

"Niin, ja niin usein kuin minun kansani tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan."²²

Presidentti Joseph Fielding Smith kertoi minulle parannusta tekevästä naisesta, jonka oli vaikeaa päästä eroon hyvin moraalittomasta elämästä. Nainen kysyi presidentti Smithiltä, mitä hänen pitäisi nyt tehdä.

Presidentti Smith pyysi vuorostaan naista lukemaan hänelle Vanhasta testamentista kertomuksen Lootin vaimosta, joka muuttui suolapatsaaksi.²³ Sitten presidentti Smith kysyi naiselta: "Mikä opetus noissa jakeissa on sinulle?"

Nainen vastasi: "Herra tuhoaa jumalattomat."

”Ei!” Presidentti Smith sanoi, että opetus tälle parannusta tekeväälle naiselle ja teille on: ”Älä katso taaksesi!”²⁴

Omituista kyllä, saattaa olla niin, että yksinkertaisin ja tehokkain ehkäisy- ja parannuskeino pornografialla tai mitä tahansa epäpuhdasta tekoa vastaan on olla välittämättä siitä ja välttää sitä. Poistakaa mielestänne jokainen kelvoton ajatus, joka yrittää juurtua. Kun olette päättäneet pysyä puhtaana, vahvistatte Jumalan teille antamaa tahdonvapautta. Ja sitten, kuten presidentti Smith neuvoi: ”Älä katso taaksesi.”

Lupaam, että edessänne on rauhaa ja onnea itsellenne ja perheellenne. Kaiken kirkon toiminnan lopullinen päämäärä on, että mies ja hänen vaimonsa ja heidän lapsensa voivat olla kotona onnellisia. Ja kutsun Herran siunauksia teille, jotka kamppaillette tätä kauheaa ruttotautia vastaan, jotta voisitte saada sen parantumisen, joka on ulottuvillamme Herran pappuudessa. Todistan tästä voimasta Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 1:20.
2. *Liahona*, lokakuu 2004, s. 49.
3. Abr. 4:27–28.
4. Abr. 3:25.
5. 2. Nefi 2:25.
6. 2. Nefi 2:26.
7. 1. Kor. 3:16.
8. 2. Nefi 2:27.
9. Matt. 13:45.
10. Matt. 13:44.
11. MK Jaak. 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1. Kor. 10:13.
15. Ks. Alma 13:28.
16. Jes. 5:20.
17. OL 130:20.
18. OL 82:10.
19. Ks. 2. Nefi 32:3.
20. OL 19:16.
21. OL 58:42.
22. Moosia 26:30.
23. Ks. 1. Moos. 19:26.
24. Ks. Boyd K. Packer, *The Things of the Soul*, 1996, s. 116.

Vanhin Jay E. Jensen

seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Pyhä Henki ja ilmoitus

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen, ja yhdessä Isän ja Pojan kanssa Hän tietää kaiken.

Kun olin nuorena vanhimpana ollut lähetyskentällä noin vuoden ajan, koin yllättävän herätyksen lukiesani pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen apostolien sanoja ilmoituksesta ja Pyhästä Hengestä. Minulla ei ollut omaa todistusta nimenomaan Isästä ja Pojasta. Olin lähtenyt lähetystyöhön eläen erinomaisten vanhempieni lainavalon varassa. En ollut koskaan epäillyt heidän sanojaan, enkä ollut ajatellut oman hengellisen todistuksen hankkimista. Eräänä helmikuuisena iltana vuonna 1962 San Antoniossa Texasissa tiesin, että minun täytyi itse saada tietää. Löysin pienestä asunnostamme paikan, missä saatoin rukoilla hiljaa ääneen pyytäen: ”Taivaallinen Isä, oletko siellä? Minun täytyy saada tietää itse!”

Myöhemmin sinä iltana sain tietää ensimmäisen kerran elämässäni itse, että Jumala ja Jeesus ovat todellisia. En kuullut mitään ääntä enkä nähnyt taivaallista olentoa. Tiesin samalla tavoin kuin tekin olette ehkä saaneet tietää – eli ”Pyhän Hengen sanomattoman suuren lahjan kautta” (OL 121:26) ja Hengen ilmoituksen kautta (ks. OL 8:1–3), joka puhui rauhaa mieleeni (ks. OL 6:23) ja antoi varmuuden sydämeeni (ks. Alma 58:11).

Tuon kokemuksen myötä olen saanut omin silmin nähdä, mitä tuloksia seuraa Alman neuvosta herätä ja

herättää kykyni kokeillakseni Hänen sanojaan (ks. Alma 32:27). Nämä sanat tai siemenet ovat kasvaneet puiksi, tosiaankin todistuksen jättiläispuiksi. Prosessi jatkuu kokeiltuani useampia sanoja, mistä on seurannut lisää todistuksen puita, nyttemmin todellinen metsä, jonka perustana on Pyhän Hengen ilmoitus.

Pyhä Henki on haluttu lahja

Käydessään Amerikan mantereella Vapahtaja kutsui kaksitoista opetuslasta. Yksi Hänen sanomistaan heille ja kansalle koski Pyhää Henkeä. Opetettuaan heitä Vapahtaja lähti ja lupasi palata seuraavana päivänä. Ihmiset ahkeroinvat läpi yön kootakseen mahdollisimman paljon ihmisiä kuulemaan Häntä.

Opetuslapset kokosivat ihmiset kahteentoista ryhmään opettaakseen näille, mitä Vapahtaja oli opettanut heille. Ensimmäisellä sijalla heidän opetuksissaan oli Pyhän Hengen tärkeys. (Ks. 3. Nefi 11–18.) Sitten ihmiset polvistuivat rukoilemaan. He halusivat täydestä sydämestään, että Pyhä Henki annettaisiin heille (ks. 3. Nefi 19:8–9).

Vapahtaja ilmestyi heille ja vahvisti Pyhän Hengen tärkeyttä rukoillessaan Isäänsä:

”Isä, minä kiitän sinua, että olet antanut Pyhän Hengen näille, jotka minä olen valinnut – –.